

Kærligheds og sandheds Ånd,

Christian Barnekow

Kær-lig - heds og sand-heds Ånd, jords og Him-mels hjer-te - bånd

knyt-ter du a - le - ne; os for - le - ne dej - lig røst,

os op - glø - de dybt i bryst di - ne flam - mer re - ne!

2 Hvor du lyser, mørket flyr,
al utærlighed dig skyr,
spotter med din nåde;
sandhed, som den klare dag,
kranser i dit vennelag
kærlighedens gåde.

3 I det store sjælebad
og i hjertets drik og mad
du er Guddoms-kraften;
i hver gren og i hver kvist
på det sande vintræ, Krist,
du er levesaften.

4 Med en god samvittighed
til de små du daler ned,
skaber rene glæder,
lyser op og renser ud,
til de står for lysets Gud
i snehvide klæder.

5 Du, som af den »liden flok«,
svag og bly og bange nok,
gjorde kæmper stærke,
skab nu og af os en hær,
som tør svinge Åndens sværd
under korsets mærke!

6 Kærlighed til denne jord
ser du, ak, er såre stor,
vildt dens lue brænder;
sluk den ud med duggen mild,
lad os blusse af den ild,
du for Himlen tænder!

7 På vort eget nat og dag
stirrer vi med velbehag,
det forstyrrer freden;
lad os Jesus én og hver
som vort liv og lys få kær!
Det gør enigheden!